

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám:

T/9817/53

Érkezett: 2009 JÚN 09.

Módosító javaslat!

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló T/9817. számú törvényjavaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

nyújtom be:

A törvényjavaslat 2. § (4) bekezdésével kiegészíteni javasolt Szja tv. 3. § 86. pontjának szövege az alábbiak szerint változzék:

„2.§ (4) Az Szja tv. 3. §-a a következő új 85.-86. pontokkal egészül ki:

„85. *Ellenőrzött külföldi társaság*: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ellenőrzött külföldi társaság.

86. *A tevékenységre jellemző kereset*: a tevékenységre jellemző, a piaci viszonyoknak megfelelő díjazás, de legalább az Állami Foglalkoztatási Szolgálat által az adóévre közzétett, az egyes FEOR számok szerint meghatározott kereset éves összege. A tevékenységre jellemző kereset csak a főtevékenységként folytatott jogviszonyban értelmezendő. Ha az adózó valamely jogviszonya után a tevékenységre jellemző keresetet megállapította és erre tekintettel adókötelezettségének eleget tett, akkor a további jogviszonyokban a tevékenységre jellemző kereset összege e törvény alkalmazásában nulla forint.”

I n d o k o l á s

A tevékenységre jellemző kereset alapján történő adóztatás kiváltja a jelenlegi, könnyen megjegyezhető, a köztudatban is meggyökeresedett szabályt, mely szerint mindenkinek kell adóznia (és járulékot fizetnie) a járulékminimum (a mindenkori minimálbér kétszerese) után. Ezt azonban csak egy jogviszony alapján kell megtennie.

A bevezetni tervezett szabály ehhez képest nagyon jelentősen megbonyolítaná a meggyökeresedett és alkalmazott rendszert (korcsoportonként, szakmánként meghatározva a keresetet) úgy, hogy ez nem eredményezne jelentős többletbevételt a költségvetésnek. Vélhetően jelentős adóteher-növekedést okozna az egyéni vállalkozóknak és a személyesen közreműködő társas vállalkozóknak, valamint – ami még ennél is visszább hatás – nagyon komolyan növelné adminisztratív terheiket. Mindezzel nagyon jelentős társadalmi ellenállást váltana ki. Ugyanakkor ennek a társadalmi árának a költségvetési haszna nem mérhető az érintettek hátrányára értékelhető hatásokhoz.

Különösen hátrányosan (méltánytalanul hátrányosan) érintené azokat a személyeket, akik több tevékenységet, több jogviszonyban folytatnak. Nincs tekintettel továbbá arra, hogy a többes jogviszonyban tevékenykedők csak töredékes időt fordítanak az adott tevékenységre (akár, csak

évente néhány napot), de az adóztatás során mintegy főfoglalkozásként kerülnének adóztatásra és járulékoztatásra. Ehhez képest teljesen érdektelenné válik, hogy az adott személy mekkora befektetésével milyen nagyságú tőkejövedelemre is tenne szert: ez kötelezően átminősítésre kerül az adóztatás szempontjából a FEOR kódoknak megfelelő, „főállású” keresetek összegéig.

A bevezetett rendszer azért sem igazságos, mert, ha a többes jogviszonyokban is az átlagkereset a mértékadó, akkor a következő években a valóságos keresetnövekedést jóval meghaladóan növekszik a statisztikai átlagkereset, lévén mesterségesen ilyenné minősítették a tőkejövedelmeket is, valamint, mivel az átlag alatt ezt követően csak kivételes esetben (tőkejövedelem híján) kerülhet a vállalkozó szektor.

Mivel ténylegesen a kisvállalkozások terheinek (és különösen ide értve az adminisztrációs terheket) növelése csak különösen indokolt esetben ajánlható a költségvetési egyensúly forrásának megteremtéséhez, ezért a kivét-kiegészítés, valamint személyes közreműködői díj-kiegészítés szabályának beiktatása nem indokolható.

A javasolt módosítás legalább azon az igazságtalanságon igyekszik valamelyest enyhíteni, ami a többes jogviszonyban állókat sújtaná.

Budapest, 2009. június 8.

Dr. Kóka János
SZDSZ